

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/14/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8111234153
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8111234153.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Ilčinovej a členiek senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Gabriely Klenkovej, PhD. v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, Piešťany, IČO: 36 234 176, proti žalovanej: T. N., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom J. B. P. XXX, W., zastúpenej advokátkou JUDr. Luciou Verešpejovou, so sídlom Pavlovičovo námestie 5, Prešov, IČO: 42233445, o zaplatenie 2.115,82 euro s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 12C/32/2012-112 zo dňa 7.1.2012 takto:

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 690,65 euro spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,024% denne z čiastky 690,65 euro od 14.4.2010 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zameitol a vyslovil, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami §§ 3 ods. 1,2, 4 ods. 1,2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej aj „zákon o spotrebiteľských úveroch“), §§ 39 ods. 1, 52 ods. 1,2, 53 ods. 1,5, 54 ods. 1,2, 451 ods. 1,2, 457 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Občiansky zákonník“). V odôvodnení uviedol, že: „účastníci konania dňa 4.7.2006 uzatvorili zmluvu o úvere, ktorá je vzhľadom na postavenie zmluvných strán spotrebiteľskou zmluvou. Medzi účastníkmi však zo zmluvy vznikol nový vzťah ohľadne revolvingového úveru. Zmluvne je tento vzťah podchytený písomne v úverových zmluvných podmienkach pôvodnej úverovej zmluvy. V čase uzavretia úverovej zmluvy žalovaná nemala záujem, a podľa názoru prvostupňového súdu ani vedomosť o tom, že v rámci zmluvy robí aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu.

Žalovaná si neprečítala úverové zmluvné podmienky a ani sa o to nepokúšala, keďže ich nedokázala prečítať, pretože boli napísané malým nečitateľným písmom. Sama uviedla, že ani nevedela o uzatváraní ďalšieho úveru. Naviac písmo, ktorým sú zmluvné podmienky napísané, je podstatne menšie ako písmo, kde sú podstatné náležitosti zmluvy. Ide o veľmi drobné písmo, pre bežného človeka nečitateľné. Skutočnosť, že písmo je nečitateľné, pričom obsahuje kľúčové dojednania zakotvujúce povinnosti a sankcie, považoval súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku (nález Ústavného súdu ČR I. ÚS 342/09 zo dňa 15.6.2009) resp. za neprijateľné z tohto dôvodu považoval úverové zmluvné podmienky v celku. Z

tohto dôvodu sa nezaoberal neplatnosťou jednotlivých ustanovení všeobecných zmluvných podmienok (nie všetky ustanovenia zmluvných podmienok by boli z ich obsahu neplatné). Skutočnosť, že do úverovej zmluvy žalobca vsunul aj ďalší úkon, teda revolvingový úver, prvostupňový súd považoval za nekalú prax, pre ktorú by bola v tejto časti zmluva neplatná (rozsudok OS Košice 17Cb/95/2009 zo dňa 8.3.2010), avšak vzhľadom na neplatnosť z vyššie uvedeného dôvodu, toto nebolo potrebné samostatne konštatovať.

Tieto skutočnosti však nemenia nič na tom, že žalovaná je dlžná žalobcovi peniaze, ktoré jej poskytol vo výške 2.637,19 euro. Keďže žalovaná už zaplatila žalobcovi celkovú sumu vo výške 1951,86 euro, zvyšok dlžnej sumy teda činí 690,65 euro.

Je síce pravdou, že v čase podpisu zmluvy dňa 4.7.2006 nebolo súčasťou Občianskeho zákonníka znenie § 53c OZ zaoberajúce sa rozdielom medzi jednotlivými časťami zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré obsahujú rozdielne písmo, avšak je nepochybné, že toto možno klasifikovať ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže ich výpočet bol aj v čase podpisu zmluvy medzi účastníkmi iba demonštratívny. Zároveň je potrebné poukázať aj na tú skutočnosť, že súčasťou Občianskeho zákonníka sú ustanovenia o neplatnosti právneho úkonu. Okrem iného musí byť právny úkon zrozumiteľný, čo v tomto prípade nie je. Zmluva je pre tieto nečitateľné písmená absolútne nezrozumiteľná, a aj táto vada podľa názoru súdu činí túto zmluvu neplatnou.

Preto prvostupňový súd hodnotil revolvingovú zmluvu ako neplatnú a priznal žalobcovi iba náhradu bezdôvodného obohatenia, t.j. to čo žalobca žalovanej poskytol, musí žalovaná vrátiť. V prevyšujúcom rozsahu bola preto žaloba zamietnutá s odôvodnením, že na toto plnenie žalobca nemá nárok, keďže zmluva je neplatná a žalovaná bola zaviazaná povinnosťou vydať bezdôvodné obohatenie. Z týchto dôvodov prvostupňový súd ani neprihliadal na námietku premlčania vznesenú žalovanou.

Vzhľadom k tomu, že čas plnenia nároku žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia nebol medzi účastníkmi dohodnutý a ani čas plnenia tohto typu nároku nie je zákonom stanovený a ani nebol určený v rozhodnutí, žalovaná bola v súlade s ust. § 563 Občianskeho zákonníka povinná plniť žalobcovi jeho peňažnú pohľadávku až deň nasledujúci po tom, ako ju žalobca o plnenie požiadal. Prvostupňový súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania odo dňa 14.4.2010, t.j. od kedy bol úrok z omeškania uplatňovaný, v prešujúcej časti aj úrok z omeškania zamietol.“

O trovách konania rozhodol prvostupňový súd podľa § 151 ods.3 O.s.p. a vyslovil, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Proti tomuto rozsudku vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá podal odvolanie žalobca z dôvodu podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. s tým, že prvostupňový súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a z dôvodu podľa ustanovenia § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p. s tým, že rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca zdôraznil, že žalovaná podpisovala úverovú zmluvu ako plne spôsobilá na právne úkony, dobrovoľne, nikto ju k tomu nenútil. K argumentácii prvostupňového súdu uviedol, že subjektívne posúdenie veľkosti písma nemožno hodnotiť ako dôkaz objektívne preukazujúci dôvod sankcionovania úverovej zmluvy absolútnou neplatnosťou. Poukázal pritom na to, že nález ÚS ČR sp. zn. I. ÚS 342/09 zo dňa 15.6.2009 otázku veľkosti písma hodnotí len ako jednu z okolností neplatnosti ustanovení spotrebiteľskej zmluvy, pričom tieto okolnosti je potrebné brať v kombinácii, nie zovšeobecnene extrahovať jednu z nich. Žalobca vyjadril presvedčenie, že úverová zmluva č. 3607014664 a zmluva o revolvingovom úvere č.5702056335, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovanou dňa 4.7.2006 je platnou, preto je opodstatneným jeho uplatňovaný nárok. Mal za to, že rozhodnutie prvostupňového súdu je nedostatočne odôvodnené, keďže nedáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Na základe uvedeného žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

Žalovaná vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedla, že nesúhlasí s podaným odvolaním. Podľa jej názoru z rozsudku prvostupňového súdu je zrejmé, že prvostupňový súd na spornú úverovú zmluvu aplikoval režim ochrany spotrebiteľa v celej jeho šírke. Žalobca do predmetnej zmluvy nebadane vsunul revolvingový úver, o ktorý žalovaná nemala záujem a nemala o ňom vedomosť. Odôvodnenie súdu prvého stupňa je podľa žalovanej dostatočne jasné a zrozumiteľné. Žalovaná sa s manželom zúčastnila na predvádzacej akcii, pričom sa tam rozhodli kúpiť magnetickú podložku, na ktorú ale nemali finančné prostriedky, preto sa ju rozhodli financovať úverom. Podpisujúc zmluvu netušili, že je im podsúvaný aj revolvingový úver. Podmienky revolvingového úveru boli len súčasťou bez použitia lupy nečitateľných úverových zmluvných podmienok. Celé konanie žalobcu možno hodnotiť ako rozporné s dobrými mravmi. Poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Prešove vo veciach vedených pod sp. zn. 3Co 3/2011, 3Co 67/2008, 16Co 71/2011 a rozhodnutie NS ČR sp. zn. 22 Cdo 1993/01, pričom odkázala aj na povinnosť žalobcu postupovať podľa ustanovenia § 2 písm. u) zákona č. 250/2007 Z.z. s odbornou starostlivosťou. Záverom uviedla dôvody absolútnej neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere č. 5702056335, ktorá je obsiahnutá v zmluve o úvere č. 3607014664, a to a) rozpor s dobrými mravmi, b) rozpor so zákonom pre množstvo neprijateľných zmluvných podmienok a c) nedostatok písomnej formy, keďže zmluva o úvere č. 3607014664 neobsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 4 ods. 1,2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov. Na základe uvedeného žiadala napadnutý rozsudok potvrdiť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd prejednal podané odvolanie bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.). Termín verejného vyhlásenia rozsudku uverejnil na úradnej tabuli súdu (§ 211 ods. 2, § 156 ods. 1, 3 O.s.p.). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi včas podaného odvolania do tej miery, že nemohol preskúmať tento rozsudok z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené vo včas podanom odvolaní.

Z obsahu podaného odvolania nevyplýva, že by žalobca napadol výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bolo čiastočne žalobe vyhovené. Tento výrok rozhodnutia súdu prvého stupňa o povinnosti žalovanej zaplatiť žalobcovi 690,65 eura s 0,024 % úrokom z omeškania denne zo sumy 690,95 eura od 14.4.2010 do zaplatenia nadobudol právoplatnosť a nebolo oprávnením ani povinnosťou odvolacieho súdu v tejto odvolaní napadnutej časti rozhodnutie súdu prvého stupňa preskúmať (§ 159 ods. 2, 3, § 206 ods. 2 O.s.p.). Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu, v akom bol napadnutý, t.j. vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správne právne závery. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistenom skutkovom stave. Na týchto správnych skutkových zisteniach sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Keďže odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa v odvolaní napadnutej časti, využijúc postup podľa § 219 ods. 2 OSP sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku súdu prvého stupňa a na ne v podrobnostiach ďalej poukazuje.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 OZ).

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 OZ).

Odvolačný súd zdôrazňuje vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu, že zmluva o revolvingovom úvere musí obsahovať všetky náležitosti platnej zmluvy, že podľa § 4 ods. 1-3 Zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať najmä sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, cenu tovaru alebo poskytnutej služby, identifikáciu vlastníctva, adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu, meno a adresu spotrebiteľa, ročnú percentuálnu mieru nákladov, podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov, výpočet nákladov, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov a taktiež oprávnenia spotrebiteľa na zníženie nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti, sankcie za porušenie zmluvy, podmienky, za ktorých možno použiť zmenu alebo šek a spôsob zániku záväzku zo zmluvy. Zároveň zmluva o spotrebiteľskom úvere pre svoju platnosť musí spĺňať i základné náležitosti právneho úkonu ustanovené v § 37 ods. 1 OZ, týkajúce sa vôle (musí byť uzatvorená slobodne a vážne) a prejavu vôle (musí byť určitá a zrozumiteľná), inak je absolútne neplatná. Pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4 a na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie (§ 3 ods. 5 Zákona o spotrebiteľských úveroch).

V danej veci niet sporu o tom, že ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorú účastníci konania uzatvorili dňa 4.7.2006, a z ktorej navrhovateľ vyvodzuje svoj nárok. Bolo preto dôvodné naň aplikovať právne normy spotrebiteľského práva a to zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase vzniku právneho vzťahu, t.j. do 4.7.2006 ako lex specialis a všeobecnú úpravu obsiahnutú v ustanoveniach § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách tak, ako to náležite uskutočnil súd prvého stupňa.

Z predloženej zmluvy o úvere vyplýva, že podpisom predmetnej zmluvy sa žalovaná ako konajúca osoba súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu a ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. V konečnom dôsledku z uvedeného vyplýva iba to, že vzniká právo žalovanej na poskytnutie revolvingového úveru za podmienok stanovených v hlave 8, 9, 10 a 11 úverových podmienok spoločnosti bez uvedenia úverového rámca a bez ďalších náležitostí, ktoré vyžaduje takýto záväzkový vzťah v súlade s § 4 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Správne postupoval prvostupňový súd, ak považoval zmluvu o revolvingovom úvere za absolútne neplatnú pre nedodržanie obligatórnej písomnej formy v súlade s ust. § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Preukázateľne do zmluvy o poskytnutí úveru je vopred žalobcom naformulovaná zmluva o revolvingovom úvere. Zmluva o spotrebiteľskom úvere a o revolvingovom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná (aj § 37 OZ, § 40 ods. 1 OZ). Nepopierateľne zmluva o úvere a zmluva o revolvingovom úvere, ktorá mala byť uzavretá podľa tvrdení žalobcu, je predtlačným formulárom, ktorý bežne používa žalobca, resp. jeho zmluvní obchodní partneri na tento účel a v hlave VIII prvej strany je navyše podsunutý drobno písaný text.

„Spoločnosť a klient podpísmi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú záväzkový vzťah z právneho dôvodu VIČ podľa hlavy 12 Úverových podmienok. Klient a spoločnosť Home Credit Slovakia, a.s. podpísmi tejto Úverovej zmluvy súčasne uzatvárajú zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I, čiže Zmluvu o RU I, a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v hlave 8 a 9 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. Na základe takto uzatvorenej Zmluvy o RU I vzniká klientovi právo na poskytnutie revolvingového úveru I prostredníctvom Úverovej karty za podmienok stanovených v hlave 8, 9, 10 a 11 Úverových podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.“

Odvolačný súd sa stotožňuje so záverom, že pre absenciu individualizácie zmluvy o revolvingovom úvere z hľadiska nedostatku náležitostí požadovaných ustanoveniami § 4 ods. 2, 3 Zákona o spotrebiteľských úveroch a s tým súvisiacim nedostatkom jej písomnej formy predpísanej zákonom k uzatvoreniu platnej zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere účastníkmi konania nedošlo.

Neplatnosť zmluvy vyplýva aj z ustanovenia § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nepochybne medzi účastníkmi bola uzatvorená tzv. formulárová zmluva, pre ktorú je charakteristické, že jej obsah nie je výsledkom dohody zmluvných strán, ale tento bol vopred určený žalobcom v postavení dodávateľa bez toho, aby žalovaná v postavení objednávateľa mala možnosť ju ovplyvniť. Posudzovaná zmluva svojím rozsahom, štruktúrou, ako i voľbou písma je štandardnou adhéznou zmluvou, pre ktorú je typický dlhý neprehľadný text napísaný miniatúrnym, ťažko čitateľným písmom s odkazom na úverové zmluvné podmienky tvoriace jej neoddeliteľnú súčasť v rozsahu 3 strán, obdobne napísané nečitateľným písmom bez zrejmeho zvýraznenia jednotlivých častí, vrátane zmluvných podmienok týkajúcich sa revolvingových úverov. Vzhľadom na spôsob vyhotovenia zmluvy, jej štylizáciu, podmienky jej predkladania je dôvodným záver, že žalovaná v postavení priemerného spotrebiteľa ani nemohla vedieť, že spolu s úverovou zmluvou uzatvára ďalší záväzkový vzťah, zmluvu o revolvingovom úvere. Odvolací súd odvolacie námietky žalobcu považuje za nedôvodné a odkazuje na to, že určitosť písomného prejavu je objektívnou kategóriou a prejav vôle by nemal vzbudzovať dôvodné pochybnosti ani medzi účastníkmi právneho vzťahu, ani u osôb nezúčastnených na ich zmluvnom vzťahu. (porovnaj aj rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 25Co/188/2012 zo dňa 28.8.2012)

Vzhľadom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu pre nedodržanie predpísanej písomnej formy tak správne posúdil prvostupňový súd, že plnenie, ktoré má žalovaná vrátiť, je plnením iba z titulu bezdôvodného obohatenia.

Žalobca tvrdí, že žalovaná podpísaním úverovej zmluvy súhlasila aj s tou časťou textu, ktorý sa dotýkal dojednania o revolvingovom úvere, a uvádza, že si musela byť vedomá pri čítaní návrhu úverovej zmluvy, že uzatvára aj zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru. Odvolací súd k tomu dodáva, že žalobca ukryl podmienky, ktoré mali byť podstatné pre informáciu klienta, teda spotrebiteľa pre poznanie rozsahu záväzku do úverových podmienok. Ako vyplýva z článku 6 odsek 1 Smernice Rady č. 2005/29 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá alebo akýmkoľvek spôsobom, vrátane celkového prevedenia uvádza do omylu alebo je spôsobilá uviesť do omylu priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k jednému alebo k viacerým prvkom vymenovaným v tomto článku 6 ods.1, pričom v oboch prípadoch zapríčiňuje alebo je spôsobilá zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Článok 2 písm. d/ smernice č. 2005/29 definuje pojem obchodné praktiky použitím zvlášť širokej formulácie ako „akékoľvek konanie, opomenutie, spôsob správania alebo vyjadrenie, obchodná komunikácia, vrátane reklamy a marketingu obchodníka, priamo spojené s podporou, predajom alebo dodávkou produktu spotrebiteľom (rozsudky zo 14.1.2010 Plus Warenhandelsgesellschaft, C-304/08 Zb. s. I-217, bod 36, a z 9.11.2010, Mediaprint Zeitungs - unt zeitschriftenverlag C 540/08 , bod 17).

Aj s prihliadnutím na okolnosti uzavretia zmluvy o úvere možno skonštatovať, že žalobca umiestnil text na koniec listiny napísaný drobným písmom, pričom aj samotná žalovaná uviedla, že chcela uzavrieť len zmluvu o úvere, nie zmluvu o revolvingovom úvere. Všetky tieto okolnosti len dosvedčujú fakt, že žalobca chcel dosiahnuť aj napriek vôli žalovanej uzavretie zmluvy o takom záväzku, o ktorý spotrebiteľ nemal záujem. Takéto konanie možno posúdiť aj ako nekalú obchodnú praktiku.

Pokiaľ ide o ďalšie tvrdenie žalobcu v odvolaní, že ochrana spotrebiteľa má tiež svoje hranice, k tomu odvolací súd udáva:

Poskytovanie ochrany spotrebiteľom ex offio znamená vlastne nastolovanie slušnosti a morálky v spoločnosti. V danej veci spotrebiteľský vzťah medzi účastníkmi konania (umiestnenie textu o uzavretí iného záväzku alebo inej zmluvy, neuvedenie rozsahu záväzku, neurčité zmluvné úverové podmienky), len umocňujú závery o nerovnováhe dodávateľa a spotrebiteľa či už z dôvodu jeho neinformovanosti alebo slabšej vyjednávacej pozície (rozsudky C 240/98 až C 244/98, C-Mostaza Claro - C-618/10 a iné). Preto niet pochybností o tom, že spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu neinformovanosti, vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej predtlačenej zmluvy.

S poukazom na uvedené odvolací súd považoval rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny a ako taký ho v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania nebolo rozhodnuté s odkazom na ustanovenie § 224 ods. 4 O.s.p., preto o trovách odvolacieho konania je povinný rozhodnúť súd prvého stupňa po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0. (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení novely vykonanej zákonom č. 33/2011 Z.z. účinným od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie